

Oponent:

PhDr. F. Kolář, CSc

Posudek oponenta:

Jan Schwarzer:

Doping na olympijských hrách

(Posudek diplomové práce)

Diplomant si v předložené práci stanovil za cíl „zpracovat výskyt dopingů na olympijských hrách, určit užívané dopingové látky, zhodnotit, v jakých sportech se doping vyskytuje, určit podíl jednotlivých zemí na výskytu dopingů na OH a porovnat dopingové případy a počty zúčastněných na OH“.

Jak k naplnění stanoveného cíle přistoupil? Práci rozdělil na dvě části. V první - jakoby teoretické - se zabývá definicí dopingů, tj. v jakých případech dochází k porušení pravidel, klasifikuje jednotlivé druhy nepřipustných látek a metod, pokouší se nahlédnout na téma dopingů ze zřetele morálního, zdravotního a sociálního, krátce postihuje historii dopování a krátce charakterizuje nevládní a vládní organizace, které se bojí s dopingovým pokušením věnují. Tato část vychází z literatury publikované v nedávné době v České republice (zejména J. Nekoly a L. Pyšného) a má vyloženě kompilační charakter.

Druhá část - jakoby praktická - se věnuje vlastnímu tématu, tj. dopingovým případům na jednotlivých olympijských hrách, a to od prvních odhalení v roce 1968. Autor shromáždil všechny zveřejněné případy sportovců, kteří se provinili proti antidopingovým pravidlům na olympijských hrách. Tento vzorek se mu stal základem ke „statistickým hrátkám“ - střídavě zkoumá jednotlivé případy podle dopingových látek nebo zakázaných metod, podle jednotlivých sportovních odvětví a podle státní příslušnosti proviněných sportovců. Přitom odděluje letní a zimní olympijské hry, případně spojuje všechny hry v olympijských cyklech. Hojně přitom využívá grafů. V závěrečné kapitole sleduje, jak roste, nebo klesá, počet dopujících sportovců v celkovém rámci aktivních účastníků olympijských her.

Práce je zpracována pečlivě, nicméně vzbuzuje některé otázky zásadního charakteru.

1) Proč si autor uvedené téma vybral, jaká byla základní hypotéza, kterou svým výzkumem chtěl dokázat.

2) Předložená práce má více popisný než analytický charakter. Chybí mi například rozklad, proč mezi dopingovými látkami v určitých obdobích a určitých sportech převažují někdy simulanty, někdy anabolika, někdy diuretika. Nabízí se úvaha, proč nejvíce postiženými sporty jsou vzpírání či lehká atletika, či proč dopující sportovci jsou teritoriálně hlavně ze států bývalého Sovětského svazu či z jihovýchodní Evropy a proč se doping na olympijských hrách takřka vyhýbá např. Číně, proslulé největším počtem dopingových skandálů na jiných významných světových sportovních soutěžích. Zajímavá by byla i spekulace, proč na XXII. olympijských hrách 1980 v Moskvě nebyl zaznamenán ani jeden případ dopingů - bylo to uvědomění si fair play či špatná práce antidopingové laboratoře či její úplná absence. Atd.

Závěr: Předložená práce příliš neposunuje poznání stanovené problematiky kupředu. Je však zpracována pečlivě a vyplývá z ní znalost zvoleného tématu. Proto ji **doporučuji** k obhajobě.

PhDr. František Kolář, CSc.

V Praze dne 25. dubna 2009

František Kolář

V Praze dne 28. 4. 2009

František Kolář
podpis oponenta